

A hónap versajánlója

Babits Mihály

AZ ELŐKELO TÉL

**Olyan halk és hideg idő van,
halk és hideg, halk és hideg:
hallani szinte suhanóban
a gyöngyház égen a telet.
Selymesen száll ő rongyaink közt
s arcba legyez, bár semmi szél...
Óh láthatatlan, hűvös angyal,
előkelő, gyönyörű Tél!**

**S a hó is itt lesz nemsokára
s minden egyszerre eleven.
Aki rápillant ablakára,
fehér apácák végtelen
meneteit véli vonulni,
s ki boltbul az utcára lép,
lágý-fehér könnyek ostromolják
kemény csomagjait s szivét.**

**Estefelé kitisztul néha,
a csillagok kilátszanak
s mint gyermekek állunk alélva
egy nagy karácsonyfa alatt,
amelynek ágát föl nem érzük,
de gyertyás fénye ránk sajog:
gyertyásan és csufolva néznek
a karácsonyi csillagok.**